

[Flygaard]

meget for, at man skal have bygget flere tekniske skoler. Det håber jeg også bliver resultatet i løbet af 1980'erne.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par enkelte bemærkninger om EFG. Det er fortrinsvis et spørgsmål om de tekniske skoler og ikke om handelsskolerne, hvis man ser bort fra København. Hvis man måler det på antallet af undervisningstimer inden for handelsskolen, er det således, at i København dækker lærlingeskolen vel godt 20 pct. af undervisningstiden.

Selv om man selvfølgelig skal overholde spillets regler både med hensyn til mesterlæren og med hensyn til EFG-uddannelsen, så skal det da siges i den forbindelse, at det, der har været baggrunden for EFG-uddannelsen, klart har været, at man ikke kunne fastholde det gamle princip, der hed, at skomageren skulle blive ved sin læst, fordi der i høj grad var en erhvervsmæssig udvikling, som tilsagde, at man kom til at skifte arbejdsplads indtil flere gange i løbet af éns erhvervsaktive periode.

Jeg skal gøre en enkelt bemærkning om kvotienten, specielt på de tekniske skoler. Den har været diskuteret i finansudvalget, og det er min opfattelse, at der i høj grad råder megen uklarhed og også uvidenhed omkring dette spørgsmål. Før venstre og andre arbejder sig videre ind i, at man bare pr. automatik kan sætte kvotienten op fra 12 til 15, så var det måske en idé at spørge arbejdsmarkedets parter, herunder også Dansk Arbejdsgiverforening, om de deler den opfattelse, der er kommet til udtryk fra venstres side. Der er omkostningsmæssige hensyn at tage, og der er i høj grad også sikkerhedsmæssige hensyn at tage. Hvis man tager disse hensyn, så tror jeg med det faglige kendskab, jeg har til området, at det vil vise sig, at de muligheder, der er på det pågældende område, er endog meget stærkt begrænsede.

Jeg kan vist nå en enkelt bemærkning om arbejdsmarkedsuddannelserne set i relation til erhvervsuddannelserne. Jeg mener helt klart, at man må betragte arbejdsmarkedsuddannelserne som sekundære uddannelser set i forhold til erhvervsuddannelserne ud fra den betragtning, at det er en fordel og ønskeligt først og fremmest at sikre, at de unge får en egentlig erhvervsuddannelse. Når man i dag ikke kan give dem det, kommer arbejdsmarkedsuddannelserne ind i billedet. Spørgs-

målet er, om man ikke skulle prøve at forøge erhvervsuddannelserne yderligere, således at man ad den vej kunne få nedbragt arbejdsmarkedsuddannelserne.

Når vi har meget store problemer med hensyn til at skaffe praktikpladser – det erkender jeg faktisk er et meget stort problem – så skal man i hvert fald ikke være i tvivl om, at det har sin baggrund i, at den situation, man står i for øjeblikket, klart er en situation, hvor man skal prøve at give de ufaglærte en uddannelse, som de ikke tidligere har fået. Det siger sig selv, at intet samfund kan løse et sådant lærepladsproblem fra det ene år til det andet. Det er baggrunden for, at vi har problemerne i dag. Jeg håber, vi får dem løst.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Selv om hr. Bertel Haarder øjensynlig igen i dag har fulgt sin noget pudsige vane med at gå på denne talerstol og komme med et indlæg og derefter forlade salen, vil jeg dog alligevel prøve at svare på hans indlæg. Det kunne dog være, han fandt anledning til at læse Folketingstidende, når det bliver trykt deri.

Hr. Bertel Haarder mente, at jeg havde givet udtryk for, at venstre ville EFG til livs. Nu var hr. Bertel Haarder ganske vist vældigt optaget af en samtale med fru Nathalie Lind, mens jeg talte, så det er muligt, han ikke rigtig har hørt, hvad jeg sagde. Det, jeg gav udtryk for, var, at venstres forslag efter min vurdering ligesom anfægter principperne bag ved EFG. Jeg var meget bekymret ved, at det anfægter de principper, som er grundlaget for EFG, nemlig at arbejdsmarkedets parter skal have en væsentlig indflydelse på uddannelsens udformning.

Med hensyn til muligheden for bedre resourceudnyttelse på de faglige skoler henviste hr. Bertel Haarder til et svar, jeg havde givet i finansudvalget, som gik ud på, at hvis man havde optaget 3 elever mere pr. hold, kunne man have opsuget de godt 5.000 afviste elever i 1980. Hertil må jeg sige, at som man spørger, så får man jo svar, for sagen er den, at finansudvalget spurgte mig, hvor mange flere der skulle gå på de eksisterende hold, for at man ikke havde behøvet at afvise. Det svar var vi nødt til at give, men hvad hr. Bertel Haarder glemte at citere fra svaret,